ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 5ης Μαρτίου 1999 *

Στην υπόθεση C-153/98 P,

Guérin automobiles EURL, εταιρία υπό δικαστική εκκαθάριση, με έδρα την Alençon (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Xavier Lemée, εκκαθαριστή, ο οποίος με τη σειρά του εκπροσωπείται από τον Jean-Claude Fourgoux, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Pierrot Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon,

αναιρεσείουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 13 Φεβρουαρίου 1998 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στην υπόθεση T-27/97, Guérin automobiles κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-253), και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της διατάξεως αυτής,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Giuliano Marenco, κύριο νομικό σύμβουλο, και Guy Charrier, εθνικό εμπειρογνώμονα αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch και P. Jann, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς
γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Απριλίου 1998, η Guérin automobiles EURL (στο εξής: Guérin automobiles) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 1998, T-275/97, Guérin

automobiles κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-253, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία το Δικαστήριο κήρυξε απαράδεκτη την προσφυγή της για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής SG(97) D/3183, της 25ης Απριλίου 1997, με την οποία το εν λόγω κοινοτικό όργανο απέρριψε την καταγγελία με την οποία η Guérin automobiles είχε αμφισβητήσει τη σύμβαση προσχωρήσεως για διανομή αυτοκινήτων Nissan στη Γαλλία καθώς και τον τρόπο εφαρμογής της.

2 Η Guérin automobiles ήταν, αρχικώς, αποκλειστικός διανομέας, μεταξύ άλλων, οχημάτων με το σήμα Nissan, η δε σύμβασή της αορίστου χρόνου με τον εισαγωγέα στη Γαλλία οχημάτων του σήματος αυτού καταγγέλθηκε στις 8 Ιανουαρίου 1991.

3 Στις 27 Μαΐου 1994, η Guérin automobiles υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή κατά της Nissan France SA βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25). Με την καταγγελία αυτή, η εν λόγω εταιρία αμφισβήτησε το σύστημα διανομής του κατασκευαστή και ζήτησε να παύσει να υφίσταται η απαλλαγή που προέκυπτε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 123/85 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1984, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής και εξυπηρέτησης των πελατών πριν και μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1985, L 15, σ. 16).

4 Η Guérin automobiles τέθηκε υπό δικαστική εκκαθάριση με απόφαση του tribunal de commerce d'Alençon της 22ας Μαΐου 1995. Ο δικηγόρος Xavier Lemée, σύνδικος, διορίσθηκε εκκαθαριστής της εταιρίας.

5 Με έγγραφο της 25ης Απριλίου 1997, η Επιτροπή απέρριψε οριστικώς την καταγγελία της Guérin automobiles.

6 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Οκτωβρίου 1997, η Guérin automobiles άσκησε προσφυγή ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 25ης Απριλίου 1997.

Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

7 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη για τον λόγο ότι δεν είχε ασκηθεί εντός της προβλεπομένης από το άρθρο 173, πέμπτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ προθεσμίας.

8 Στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη τονίσθηκε, ιδίως στη σκέψη 17, ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα, σε περίπτωση όπως η προκείμενη, να πληροφορήσουν τον αποδέκτη μιας βλαπτικής γι' αυτόν πράξεως σχετικά με τα επιτρεπόμενα μέσα ένδικης προστασίας καθώς και τις προθεσμίες και λοιπές λεπτομέρειες ασκήσεώς τους.

Η αίτηση αναιρέσεως

9 Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η Guérin automobiles επικαλείται έναν και μόνο λόγο, ερειδόμενο σε γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου όπως της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου, του σεβασμού των

δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος για αποτελεσματική άσκηση μέσου ένδικης προστασίας καθώς και στις διατάξεις της Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.

10 Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το κοινοτικό δίκαιο, το οποίο προέρχεται από αυτόνομη πηγή χωρίς να συνδέεται με τα εθνικά δίκαια, αφομοιώνεται βραδέως. Δεν είναι εισέτι δυνατό να το γνωρίζουν επαρκώς όλοι οι πολίτες, οι οποίοι βρίσκονται σε σύγχυση εξαιτίας της ορολογίας του, των περιπλόκων κανόνων του καθώς και της δυσνόητης λειτουργίας των κοινοτικών οργάνων.

11 Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο, ενόψει των μνημονευομένων στη σκέψη 9 της παρούσας διατάξεως γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, η μνεία των επιτρεπόμενων μέσων ένδικης προστασίας καθώς και των προθεσμιών εντός των οποίων μπορούν αυτά να ασκούνται είναι αναγκαία προκειμένου το δικαίωμα για την άσκηση ένδικης προσφυγής να καταστεί αποτελεσματικό.

Η εκτίμηση του Δικαστηρίου

12 Δυνάμει του άρθρου 119 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν μια αίτηση αναιρέσεως είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη το Δικαστήριο μπορεί, κατά πάσα στάση της δίκης, να την απορρίψει με αιτιολογημένη διάταξη, χωρίς να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

13 Πρέπει να επισημανθεί ότι τα άρθρα 189, 190, 191 και 192 της Συνθήκης ΕΚ, που προσδιορίζουν επακριβώς τη φύση και το καθεστώς που διέπει τις νομικές πράξεις των κοινοτικών οργάνων, ουδόλως τους επιβάλλουν τη γενική υποχρέωση να πληροφορούν τους αποδέκτες των πράξεων αυτών σχετικά με τα επιτρεπόμενα μέσα ένδικης προστασίας ή τις προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει αυτά να ασκούνται.

14 Είναι αληθές ότι η πλειονότητα των κρατών μελών αναγνωρίζει μια τέτοια υποχρέωση πληροφορήσεως βαρύνουσα τη διοίκηση. Ωστόσο, τούτο αποτελεί, γενικώς, μια παρέμβαση του νομοθέτη ο οποίος έχει επιβάλει και ρυθμίσει την υποχρέωση αυτή. Εξάλλου, κάτι τέτοιο θα επέβαλε να έχουν προηγουμένως προσδιοριστεί, μεταξύ άλλων, οι σχετικές διοικητικές πράξεις, το περιεχόμενο, ο τύπος και η θέση, εντός της εκδιδομένης πράξεως ή με χωριστό έγγραφο, των υποχρεωτικών ενδείξεων και των συνεπειών που συνεπάγεται η έλλειψη των απαιτουμένων πληροφοριών ή η ανακρίβεια των παρεχομένων στοιχείων.

15 Επομένως, ελλείψει ρητής διατάξεως του κοινοτικού δικαίου, δεν μπορεί να αναγνωριστεί, σε βάρος των διοικητικών ή δικαστικών αρχών της Κοινότητας, γενική υποχρέωση πληροφορήσεως των πολιτών σχετικά με τα επιτρεπόμενα μέσα ένδικης προστασίας καθώς και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες αυτά μπορούν να ασκούνται.

16 Κατά συνέπεια, πρέπει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 119 του Κανονισμού Διαδικασίας, η αίτηση αναιρέσεως να κηρυχθεί προδήλως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

17 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Guérin automobiles ηττήθηκε και η Επιτροπή υπέβαλε τέτοιο αίτημα, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα έξοδα της παρούσας δίκης.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Guérin automobiles EURL στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 5 Μαρτίου 1999.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias